

על קצה צוק, ומחול הלחמניות המפורסם. סרט חובה בכל הזמנים.

*** **הלאפוסין** (פריז, ארצות-הברית) — קומדיה ישנה ומטורפת משנת 1941, שהכל קורה בה בלי התראה מוקדמת. הגיבורים עוברים מעלילה לעלילה, שולפים בריחות מן המותן ומלגלגים בה נאה על תעשיית הקולנוע. מוצר יחיד במינו, שגם הבימאי הייס פרט לא חזר עליו מעולם.

*** **שקרים וידריי ארטיים** (צפון, ארצות-הברית, מוצג גם בחיפה וברושלים) — תרגיל מבריק בשיחות מלוכלכות בין פרקליט מיוחס, אשתו הצענת, גיסתו המתינת וידידו האימפרסנו, המראיין נשים על חוויותיהן המיניות. הבימאי סטיבן סודרברג הצעיר מצייר תמונה מאלפת של מוסר שנות ה-90.

*** **באטמן** (רבחן, ארצות-הברית, מוצג גם בירושלים ובחיפה ובחני-קולנוע ונוספים ברחבי הארץ) — אימפרסור להחמיץ את השעשוע הקולנועי האופנתי ביותר בעולם. ג'ק ניקולסון שטן עליו ומייקל קיטון האיברי ברמות העטלף. קים באסינג'ד היא קישוט להמחיש את האווירה העודרת של מילים הזקוק לבאטמן.

*** **אחד מלזלנו** (לב, ישראלי, מוצג גם בחיפה וברושלים)

תודי

חובה לראות

תל-אביב: סיפור קצר על אהבה, לילות כבירים, הבהלה לדב, סכס, שקרים וידיאריטי, בר לל המילחמה ההיא, הלאפוסין, היפהפיה והיחפן, קפה בודד, סי הפליל את רונר רביסקי

חיפה: קפה בודד, סכס, שקרים וידיאריטי.

ירושלים: בגלל המילחמה היא, סכס, שקרים וידיאריטי, סי הפליל את רונר רביסקי

תל-אביב

*** **סיפור קצר על אהבה** (לב, פולין) — הדיבר הדישי מתוך עשרת הדיברות לפי קו'שטון קישלובסקי הוא סיפור על מוסר ואהבה, חסר והקרה. סומק בן ה-19 מאוהב גואשות במג'י רה שכנתו, שבעת החיים והגיטיר נות. הוא עוקב אחריה בעזרת מיס' קפת, נוסח החלון האחורי של אל' פרד היצ'קוק וכאשר הוא חושף את עצמו הוא זוכה ללעגה של האשה האהובה עליו. לאט-לאט היא לר' מרת להכיר את משמעותה האמרי מילים ומשתמש בתמונה בעוצמה רבה. השחקנים גראינה שאפולוב' סקה ואולף לאפושנקו עוררים ל-

מיגואל אנטל סולה — לחזור הביתה

לעבר ומוכן לפנות אל העתיד. ערפילי לילה, מוסיקת טאנגו שמשקפת, לדעת סולאנס, את הנשמה הארגטינית טוב יותר מאלף נאומים, עלילה שנעה ללא הרף ובתוך הזמן, קדימה ואחורה, הזיות קפקאיות שסולאנס שולט שליטה מלאה במדיום, אבל כל מי שמצפה כי דברים ייאמרו בממורש וב' צורה חד משמעית, עשוי להיחרד ולהרתע.

בכי לך ארגנטינה

סור (גורדון, תל-אביב, ארגנטינה) — השלמה פיוטית עם עבר מחריד

ורצון לטאטא סופית את השיירים ולהתחיל מחדש. זה במירוש לא סרט לכל טעם, אבל מי שנהנה מטאנגו. סירטו הקודם של פרנאנדו סולאנס, יבוא על סימוקו גם כאן.

מדובר בתיאור לירי של לילה אחד בחייו של אסיר ביטחוני המשתחרר מן הכלא הארגנטיני, אחרי הבחירות שהחזירו לשם את הדמוקרטיה ב-1983. תחת ללכת ישר הביתה, נודד האיש ברחובות העיר, בחברת רוחו של ידיד שנרצח על-ידי מישורת הרודנים חמש שנים לפני-כן. זה מטע אל תוך העפר, אל תוך התודעה העצמית של אדם שנאלץ לנקוט עמדה, למרות שהסתייג מפעילות פוליטית, בעצם מבט אל כל מה שהתרחש בארגנטינה בכל השנים שבהן רודנות אחת התחלפה באחרת. המסע מסתיים עם הנץ השחר, כאשר הרוח נעלמת לעולם-הרמאים, והאיש מגיע סוף כל סוף לביתו, סולה

רק הקמן

התבילה (בן-יהודה, תל-אביב, ארצות-הברית) — עוד פרק בסדרת סרטי

הפאראנויה ההוליוודיים, המתעסקים בתסריטים אפסריים להבלה בשלום העולם. כמה מהם, בעבר, היו קרובים עד אימה למציאות, לראייה השליח ממנצוריה. החוכמה בסרטים כאלה היא לתת קרדיט מינימלי גם לנבלים, שאם לא כן, מדוע יחשוש אדם נבון מפניהם? בסרט הזה אין קרדיט. מדובר בו בגנרלים מן המיזרח והמערב שזוממים יחד לטרפ'י הס' כס'שלום גלובאלי, אשר כתוצאה ממנו ייוותרו מובטלים. תוכניתם היא להתנקש בחייו של מנהיג ברית-המעצמות תוך כדי ביקורו באר' צות-הברית. הכוונה היא שרוצח שכיר יירה בו מגג של בית שעה שהוא מסייר בשיקאגו. הכל היה מתנהל למישרין, אילמלא הגיבור, סתם סמל בצבא האמריקאי, שמוצא עצמו מעורב בעניין ומתעקש לחקור בכל מחיר, למרות הס' כנה הנשקפת לחייו. הקושרים הסרי-אוניס

ביל פקסטון ובוב פק — בדיוני לחלוטין

לעומת נחישותו, על אף מנגנון-הסתרים האדיר העומד לרשותו. התסריט מתאמץ להכניס מידה של אמנות לכל המזימה הזאת, שואל פרטים רבים ממרשת רצח קנדי, ורומז שגם לי אוסוואלד היה שליח של מנגנון-החושך כלשהו. אמילו האמנות ה' טיבעית של ג'ין הקמן אינה מושיעה במיקרה הזה, שלא לדבר על יתר השחקנים, העובדים כצללים שקופים לידו. תיסבוכת מיותרת.

אנדרואיד עם נשמה

המידרף בנהר הרוח (הוד, תל-אביב, ארצות-הברית) — משהו שבין

מילחמת הכוכבים ובליד ראנר לבט' מאכס הזועם, ללא הדימיון העשיר והאמצעים ההפ' קתיים של שני הראשונים ובלי האימה הזועמת של השני.

שואה הפכה את הוב כדור-הארץ למידבר ציה. שני שוטרים, גבר ואשה, רודפים אחרי השוד ברצה, אבל בדרך הביתה הוא נחטף מידיהם על-ידי הרפתקן המבקש לזכות בפרס תמורתו. מכאן והלאה, הסרט כולו הוא מירדף של השוטרים אחרי החוטף והחשוד, הנמלטים בדרך נהר הרוח, מעין קניון אינסופי שרק לגדו' תיו עוד נותרו חיים עלי אדמות.

החיקוי למילחמת הכוכבים הוא שקוף. מארק האמיל הוא אחד השוטרים, שלושת הד' מויות הראשיות מזכירות את גיבורי הסרטים של ג'ורג' לוקאס. גם המסיבאה שבה הם נמ' שים, שייכת לאותה אופרה. אשר לדמות הרבי'

טומי לי גונס וג'ין הקמן — איזה ביזבז

עית, מסתבר שהוא אנדרואיד, מן הסוג שפגש' נו בבליד ראנר. המירדף, המתבצע במטוסים קלים, מוביל את הצמדים דרך יישובים המסמ' לים שכונות-יעוני שורצות מושעים, עולם שלישי פרימיטיבי, הנשלט בידי אמונות תפלות. הבימאי, סטיב ליסברג, מתקשה להב' את המרכיבים לסיפור סביר. מוטב להפקיד את עתיד העולם בידי אנדרואידים. הם הרבה יותר אנושיים ושוויים מבני האדם. לפחות בסרט.

סרטי קולנוע בטלוויזיה

*** **גנבים כמונו** (יום רביעי, 1 בנובמבר, בשעה 22:50) — סרט של רוברט אלטמן שלא הופץ בארץ. גירסה חדשה וציבעונית לסרט קלאסי של ניקולאס ריי, הם חיים בליה, על מעגל-הקסמים של הפשע שאין ממנו מוצא, על עבריינים שהם בעצם קורבנות ועל החברה האחראית למצבם. חביבו של אלטמן — שלי דובאל וקית קאראדין — בתפקידים הראשיים.

*** **זהו בידור** (יום שישי, 3 בנובמבר, בשעה 22:30) — סרט חובה לכל מי שיועד להעריך את אמנות הקולנוע המוסיקלי. אוסף מהיר של הקטעים המוצלחים ביותר אשר העלתה חברת מ-ג'מ, המלכה הבלתי-מעוררת של הג'אנר הזה, על בדי-הקולנוע, שכולל בין היתר את שיר אשרי בג'ס, אמריקאי בפריז, קרון הלהקה, וכוכבים כמו פרד אסטר, ג'ין קלי, ג'ודי גרלנד, אלינור פאוול ועוד. אולי זה לא באופנה, אבל זה עדיין אחד משיאי הוליווד.

*** **סרג'נט יורק** (יום רביעי, 8 בנובמבר, בשעה 22:05) — גרי קופר זכה לפרס אוסקר על גילום מותו של בן-איכרים המסרב להרוג מטעמי דת, שהופך לגיבור במילח' מת-העולם הראשונה, כשהוא משתלט לבדו על מוצב גרמני. הסרט, שנועד לעודד את רוח האמריקאים במילחמת-העו' לם השניה, עשוי לעורר חילוקי-דעות במחנה הפאציפיסטי, אבל הוא עדיין מופת למושגי אמונה וגבורה אמריקאיים. הוארד הוקס הוא בימאי שלא קמו לו יורשים ראויים לשמם עד עצם היום הזה. הופק ב-1942.

— עוד סרט רלוונטי על היחסים המוסריים המסוככים של הישראלי עם עצמו. עברה יפה ביותר של הצלם אמנון סלומון, בימיו קולח של אורי ברבש, מישחק טוב של כולם, הישג נדיר ביותר.

*** **עיסקי נשים** (הקוד' ונו, צרפת, מוצג גם בירושלים) — סיפוריה של האשה האחרונה שהוצ' אה לחרג בצרפת, אינו מנסה לה' ציג אותה כצדיקה, אבל מיטיב ל' הצביע על המוסר המעוות השולט במדינה, שבה עורפים ראשה של מבצעת-הפלות ומניחים למושעים האמיתיים להלך תופשי. קלוד שא' ברול מביים את איובל הוטרס כ' אחד מתפקידיה הטובים.

עדנה סיינר ■ העולם הזה 2722